

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník XXIX.

September-

Október 2026

Číslo 9-10

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

Máriine sviatky

Prvé jesenné týždne sa nám spájajú s viacerými sviatkami a spomienkami na Pannu Máriu. Sviatok jej narodenia, spomienka na meno Mária, slávnosť Sedembolestnej až napokon celý október ako mesiac ruženca. Cez našu farnosť aj tento rok prešli pútnici do Šaštína, ktorí hovorili o rôznych úmysloch nesúc ich v modlitbách do národnej svätyne. Všetky spomenuté sviatky a spomienky nás vedú k modlitbe a prosbám smerujúcim k Márii, našej nebeskej Matke. Dobré je však aj poznať dôvody a históriu jednotlivých slávností, lebo nás môžu mnohému naučiť.

Keď sa trochu zahĺbime do histórie, zistíme, že spomienka na Máriino meno za sebou ukrýva príbehy ľudí, ktorí stáli v bezvýchodiskovej situácii ohrození vážnym vojenským konfliktom. Niečo veľmi podobné nachádzame aj pri sviatku ružencovej Panny Márie. Sviatok Sedembolestnej – našej patrónky nám hovorí ešte viac. Zvykneme sa

označovať za národ, ktorý vytrpel mnoho bolestí, víťazných prehier a prehraných víťazstiev a preto nám je bolestná Mária blízka. Nie však preto, aby sme si hovelí vo svojich bolestiach a krivdách a stále sa k nim so sebaľútosťou vracali, ale pozerali na Máriu čo s touto bolesťou vedela urobiť. Nájdeme návod ako sa učiť a chápať bolesti života, čo z nich vyťažiť a na čo ich premeniť tak ako Mária. A opäť v histórii spojennej s týmto sviatkom natrafíme na témy aktuálne aj dnes ako napríklad komplikované manželstvo grófkych Angely Bakičovej a jej modlitby k bolestnej Márii.

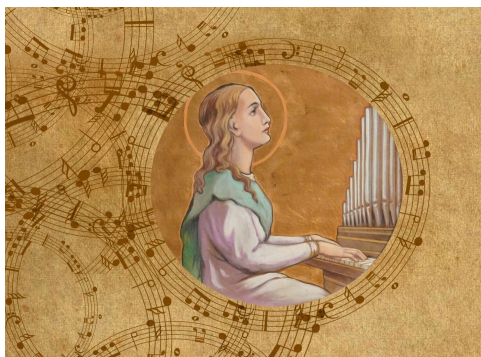
Naša zbožnosť a modlitby sú na mieste, je však dobré poznať aj pozadie jednotlivých sviatkov, čo môže byť inšpirujúce aj v našich životoch a aktuálnych problémoch či bolestiach, ktoré prežívame.

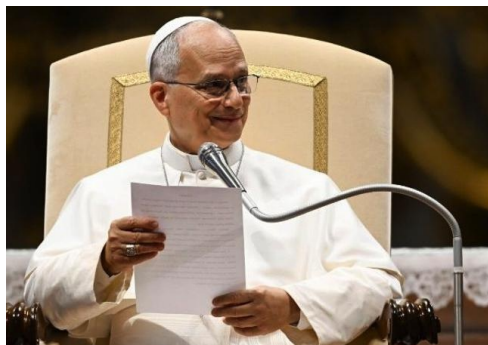
Milan Cehlárik, administrátor

Liturgická hudba (katechéza Leva XIV.)

V stredu 19. augusta pápež Lev XIV. na generálnej audiencii pokračoval vo svojich katechézach na tému dokumentov II. vatikánskeho koncilu. Pri zamýšľaní sa nad koncilovým dokumentom Sacrosanctum Concilium sa dotkol témy cirkevnej hudby. Pápež predniesol: Drahí bratia a sestry, šiesta kapitola konštitúcie Sacrosanctum Concilium (SC) Druhého vatikánskeho koncilu je venovaná posvätnej hudbe. Uvádza sa v nej: „Hudobná tradícia všeobecnej Cirkvi je poklad neoceniteľnej hodnoty. Vyniká nad ostatné umelecké prejavy najmä preto, lebo ako posvätný spev spojený so slovami je potrebnou alebo integrálnou súčasťou slávnostnej liturgie“ (SC, 112), a spresňuje: „Sakrálna hudba bude teda tým posvätnjšia, čím tesnejšie bude spätá s liturgickým slávením, či už tým, že vrúcnejšie vyjadrí modlitbu alebo podporí jednomyseľnosť, alebo tým, že dodá posvätným obradom slávnostnejší ráz“ (tamže). Nachádzame tu jadro koncilového učenia, ktoré potvrdzuje

a prehlbuje služobnú úlohu hudby v liturgii, na ktorú už poukázal svätý Pius X. v motu proprio *Inter sollicitudines* (22. novembra 1903). Hudba je totiž súčasťou liturgického úkonu, a nie iba ozdobou slávenia. V liturgii spievať a hrať znamená modliť sa: zosúladať vlastné srdce so srdcami sestier a bratov i s Bohom a aktívne sa zúčastňovať na slávenom tajomstve. Hudba osobitným spôsobom vyjadruje citový rozmer modlitby, ako hovorí svätý Augustín: „*Cantare amantis est*“, teda „spievať je vlastné tomu, kto miluje“ (Sermo 336, 1). Je to veľmi dôležité, pretože nám to pomáha otvoriť srdce pôsobeniu Boha v milosti a nechať sa ním pretvárať. Spev navyše buduje spoločenstvo. Prostredníctvom súzvuku hlasov prispieva k jednote srdc, prekonáva rozdiely medzi ľuďmi a spája všetkých v chvále Boha. Tak sa stáva epifániou Cirkvi, viditeľným prejavom spoločenstva, ktoré patrí k jej samotnej prirodzenosti. Z hlbokého teologického významu posvätného spevu ako integrálnej súčasti liturgického úkonu vyplývajú určité požiadavky. Prvou je, aby posvätný spev bez ohľadu na módné trendy či osobitné cítenie autorov vo všetkých ohľadoch zodpovedal tomu, čo je pre daný okamih slávenia najvhodnejšie. Aj forma, najmä jej melodická stránka, má byť zároveň ušľachtilá a jednoduchá, vysokej hudobnej úrovne a ľahko prednesiteľná, predovšetkým vtedy, keď ju má spievať celé zhromaždenie (porov. SC, 121). Z rovnakého dôvodu koncil

odporúča, aby aj texty boli primerané, hlboké a zároveň ľahko zrozumiteľné a aby čerpali predovšetkým zo Svätého písma, liturgických kníh a duchovnej Tradície Cirkvi. Nad tým treba bdieť, aby zostala živá a ďalej sa rozvíjala dynamika vyjadrená v starobylom princípe „lex orandi, lex credendi“, teda že zákon modlitby je zároveň zákonom viery. Konštitúcia Sacrosanctum Concilium venuje veľký priestor aktívnej účasti veriacich (porov. č. 114). Tú „treba chápať [...] na základe väčšieho uvedomenia si tajomstva, ktoré sa slávi, a jeho vzťahu ku každodennému životu“ (Benedikt XVI., apoštolská exhortácia Sacramentum caritatis, 52), a to v „duchu ustavičného obrátenia, ktorým sa musí vyznačovať život všetkých veriacich“ (tamže, 55). Pokiaľ ide o konkrétny spôsob, akým sa táto účasť môže uskutočňovať prostredníctvom osobitnej úlohy posvätnej hudby, konštitúcia ponúka jasnú odpoveď: „Treba venovať starostlivosť akلامáciám ľudu, odpovediam, spievaniu žalmov, antifónam, piesňam“ (SC, 30), pričom sa v príslušnom čase má zachovať aj „posvätné ticho“ (tamže).

Zároveň každého, vysväteného služobníka i veriaceho, vyzýva, aby konal „len to a všetko to, čo mu podľa povahy veci a liturgických predpisov patrí“ (SC, 28), v harmonickej rovnováhe medzi rozličnými službami, jednotlivými vstupmi a chvíľami ticha. Koncil ďalej pripisuje veľkú hodnotu gregoriánskemu chorálu, pričom zo slávenia nevyklučuje ani iné druhy posvätnej hudby. Osobitnú pozornosť venuje aj organu (porov. SC, 120), zatiaľ čo používanie iných hudobných nástrojov pripúšťa, „ak sú vhodné na posvätný cieľ alebo sa dajú naň prispôbiť, ak zodpovedajú dôstojnosti chrámu a naozaj podporujú duchovný rast veriacich“ (SC, 120). Jednou z tém blízkych koncilovej reforme je inkulturácia, a to aj v oblasti posvätnej hudby. Osobitne sa zdôrazňuje, že hudobné tradície rozličných kultúr treba brať vážne ako súčasť náboženského a spoločenského života ľudí. Preto sa na jednej strane odporúča primerané „utváranie náboženského cítenia“ (SC, 119) a na druhej strane, aby sa „podľa možnosti“ uplatňovala „tradičná hudba týchto národov tak v školách, ako aj pri posvätných úkonoch“ (tamže). V liturgickom kontexte sa osobitná úloha priznáva aj scholae cantorum, pastoračnému nástroju, ktorého rozvíjanie sa odporúča. Jej úlohou je „staráť sa o správny prednes častí, ktoré jej prislúchajú podľa rozličných druhov spevu, a podporovať aktívnu účasť veriacich na speve“ (Posvätná kongregácia obradov, inštrukcia Musicam

sacram, 19). Na tento účel je skladateľ posvätnej hudby povolaný poznávať a uchovávať hudobné dedičstvo Cirkvi, inšpirovať sa ním a vytvárať nové skladby v službe liturgii, pričom rešpektuje súčasné cítenie a rozličné kultúrne tradície. Tak možno „očistiť“ bohoslužbu od štýlových pokleskov, zanedbaných foriem vyjadrenia, nedbalo spracovanej hudby a textov, ktoré málo zodpovedajú veľkosti sláveného úkonu, a zabezpečiť liturgickej hudbe dôstojnosť a hodnotné formy“ (svätý Ján Pavol II., Chirograf o posvätnej hudbe, 22. novembra 2003, 3). Zo všetkých týchto dôvodov konciloví otcovia odporúčajú podporovať formáciu a prax v oblasti posvätnej hudby „v seminároch, v mužských i ženských rehoľných noviciátoch a rehoľných študijných domoch i v ostatných katolíckych inštitútoch a školách“ (SC, 115) a zabezpečiť hudobníkom a spevákom solídnu liturgickú formáciu (porov. tamže). Drahí bratia a sestry, cirkevní otcovia si liturgický spev, symbol cirkevného spoločenstva, veľmi vážili. Preto môžeme na záver uviesť tieto krásne slová svätého Ignáca Antiochijského: „Vy, jeden po druhom, sa stávate zborom, aby ste harmonicky zladení vo svornosti a v jednote naladení na Boha jednohlasne spievali Otcovi skrze Ježiša Krista, aby vás vypočul a z dobrých skutkov, ktoré konáte, spoznal, že ste údmi jeho Syna“ (List Efezanom, 4, 2).

pápež Lev XIV.

(zdroj. TTKBS, preklad Martin Jarábek)

Spievať a hrať na Božiu slávu

V druhej polovici júna som bol v Suchej na sobáší – zahrať na organe. Po jeho skončení v diskusii v sakristii s pánom farárom a kostolníkmi prišlo do reči, že by stálo za zváženie, či nezaobstarať do filiálneho kostola vo Zvončine nejaký kvalitnejší organ. O necelý mesiac som od známeho z Nemecka, ktorý spolupracuje v malej firme na renovovanie použitých elektro-organov, dostal ponuku – a hneď som si spomenul na spomenutú debatu. Vybral som sa do Zvončína pozrieť si priestor kostola kvôli posúdeniu okolností a vhodnosti ponúknuť organa. Z Nemecka som si vyžiadal – ako už viackrát predtým pre iných záujemcov – detailnejšie fotografie a informácie, aj video-nahrávku ponúkaného organa. Tie som konzultoval s viacerými organistami. Bolo na prvý pohľad zrejmé, že ponúkaný organ kvalitou zvuku značne prevyšuje dovtedajší syntetizátor. Jeden z oslovených organistov ma však upozornil, že v minulosti sa zo Zvončína údajne vyhodil a spálil (!) píšťalový organ od slovenského organára Martina Šaška juniora z Brezovej z 19. storočia. Môj známy-organista ma upozornil, že plánovaným nákupom elektro-organu sa na roky zablokuje možnosť zaobstarania klasického píšťalového organa – čo som, samozrejme, sprostredkovaním tejto ponuky spôsobiť nechcel. Preto sme začali pátrať v histórii. V pamäti

spomínajúcich zo Zvončína i zo Suchej zostalo, že doterajší syntetizátor Cassio sa za výhodnú cenu zakúpil koncom roku 2006 za pána farára Cibiru. Predtým tam bol od posledných rokov socializmu syntetizátor Vermona, vyrobený v NDR, s nevelmi pekným tranzistorovým zvukom, a ešte pred ním – nevedno, odkedy, azda niekedy od povojnových rokov (?) – šľapacie harmónium, zvukovo podobné organu. To však bolo silno napadnuté červotočom a z obáv, že sa červotoč rozšíri do ďalšieho dreveného vybavenia kostola, bolo z kostola koncom 80-tych rokov minulého storočia odstránené (a údajne naozaj spálené). O píšťalovom organe z dielne Martina Šaška, slúžiaceho pred harmóniom, sa z farského archívu podarilo zistiť, že bol postavený v roku 1886 (nahradil starší píšťalový organ z r. 1810) a stál 173,23 zlatých. Porovnávajúc so sumami za iné známe organy sa dá usúdiť, že to bol veľmi malý organ, mohol mať do 5 registrov a pravdepodobne bol bez pedála. Je dosť možné, že ak harmónium slúžiace po ňom museli odstrániť kvôli červotoču (v dosť rozožratom stave!), pravdepodobne aj píšťalový organ zničil červotoč, ktorý si potom „počkal“ na harmónium niekde v drevenej podlahe chóru. S pánom farárom Cehlárikom sme sa dohodli na zvolaní farskej rady. Stretnutie sa uskutočnilo 24. júla 2026. Po predstretí situácie, uvedených historických skutočností aj zväžení aktuálnych finančných možností farnosti

sa farská rada jednoznačne zhodla na tom, že ponúkaný zánovný organ je momentálne celkom prijateľnou a jedinou reálnou možnosťou, ako v dohľadnej dobe zvýšiť kvalitu organovej hudby v kostole vo Zvončine. Ak sa v budúcnosti ukážu možnosti zadovážiť klasický píšťalový organ, farnosť tak urobí. A tak 8. augusta popoludní pán Alex doviezol z Nemecka organ holandskej značky Eminent E22 a skupina silných mužov zo Zvončina ho vyniesla na chór, kde sme ho hneď zapojili. Organ má dva manuály (klávesnice), pedál s 30 pedálmi a 43 hrajúcich registrov, čiže zvukov rôznych „fariieb“. Bolo mi ťou sprostredkovať jeho kúpu a želám všetkým veriacim vo Zvončine,

aby im nový organ pomáhal zo srdca a myslí vyludzovať modlitby spevom a s radosťou chváliť dobrého Boha.

Stanislav Veselský ml.

Byť organistom je povolanie

Speváčka a organistka Zuzka Klimová hovorí: „Byť organistom je povolanie, všetci máme pridelený Boží dar a každý človek ho môže rozvíjať pre seba alebo pre úžitok druhých. Nemal by však zabúdať na istú dávku pokory a sebazapierania pretože napriek tomu, že “vedieme spev“, organista by nikdy nemal byť nad ľuďmi. Organ alebo gitara, sú sprievodné hudobné nástroje počas omše, nemali by však

prevyšovať spev ľudu.

Takmer všetci Ťa poznáme Zuzi, ale pre tých, ktorý náhodou nevedia, pretože organistu predovšetkým počujeme, pomenej vidíme, tak ako by si sa nám predstavila?

Moja rodina pochádza zo Suchej. Moja prababka Anna r. Silná pochádzala zo Suchej, moja babka Alžbeta Vandáková tu mala zasa vydatú sestru p. Máriu Gregušovú. Akademický maliar p. Ilavský je z našej rodiny, ako bol aj František Hečko. Dokonca knihu Červené víno písal podľa niektorých členov rodiny- napr. Habdžom sa hovorilo mojim prastarým rodičom, keďže v Dlhej bolo veľa Izakovičových. Som teda pôvodom z Dlhej, ale do Suchej som chodila 9 rokov do školy. Vydala som za Martina Klíma, ktorého ľudia vnímajú aj cez Suchovanku – dychovú hudbu.

Takže máte obaja vzťah k hudbe?

V podstate áno. Aj keď, kým sme boli spolužiaci nič nenasvedčovalo tomu, že by manžel raz hrával niekde. No bol oslovený s tým, že či sa nepridá k dychovke. A baví ho to. Chodievame s deťmi aj na Dožinky, kde Martin hráva a deti sa z toho veľmi tešia, keď vidia ako ocinko hrá.

Aj deti zdieľajú s Vami hudbu?

Dievčatá áno, radi spievajú, čakajú kým dohrám ja a tešia sa, že môžu ísť aj oni si zahrať.

Ako si sa dostala k organu ty?

Začalo to na strednej škole. Mala som si vybrať či budem hrať na gitare alebo na klavíry. Mamina ma podporovala v tom klavíry, ale nakoniec im

v triede na gitare chýbal jeden človek, tak som sa dala na gitaru. Ale mamičina sesternica z Dolian hrávala na organ a som si povedala, že vyhoviem aj mamine a skúsím aj ten organ. No a teraz v auguste som mala 20 rokov hrania na organe.

Pamätáš si aj prvú omšu, na ktorej si hrala?

Áno, bolo to v Dlhej, na starých yamahách. Tam bol naposledy organista, keď som mala 2-3 roky. Takže to po dlhom čase bola zmena pre všetkých. Pamätám si, ako sa postavila hlavná speváčka Tereška Polakovičová a povedala ženám, že ma majú počúvať a nepredbiehať sa. Vtedy som dostala ešte väčší stres.

Musíš sa nejako pred omšou aj dohodnúť s pánom farárom na tom, čo sa bude hrať?

Pri bežných liturgiách ani nie, skôr keď ide o sviatok, Vianoce, Veľkú noc hlavne. Veľkú noc som si trénovala aj mesiac dopredu, to už sestra si dávala špunty do uší a čakala kedy bude po nej.

Ty si hrávala zväčša na ranných nedeľných svätých omšiach v Suche a v sobotu vo Zvončíne. Líši sa nejako naša farnosť s farnosťou v Dlhej, čo sa týka skladieb napríklad?

Áno, ja som napríklad nebola zvyknutá na to, že sa na prvú nedeľu spieva a hrá Yzopom ma pokrop, Pane. To sme v Dlhej nespievali. A tiež ešte na začiatku školského roka sa hráva Duchu svätý tvorivý a to sme u nás tiež nespievali, nehrali.

Je hranie pre Teba aj relaxom, ako dokážeš skĺbiť domácnosť, rodinu a priestor pre hranie?

Áno, určite je aj relaxom. Veľmi mi pomáhali rodičia, ktorí zobrali deti do kostola a ja som mala tú hodinu v kostole aj sama pre seba, mohla som sa plne venovať hraniu, spievaniu...

A máš aj obľúbené piesne, ktoré rada hrávaš?

Áno určite. Najradšej mám mariánske piesne, ktoré nie sú ani v spevníku. Čo je aj škoda, že nie sú. Ale ľudia ich poznajú a tešia sa z nich. Často-krát povedia, že dlho ich nepočuli a potešia sa.

Ako by si priblížila povolanie organistu?

Organista obetuje svoj čas, rodinu, priateľov pre druhých v Božej službe. Nie je to platená práca, preto je to po-

volanie. Ak nás kňaz alebo ľudia ocenia za našu námahu, je to pekne gesto z ich strany (svadba, pohreb, hody, Veľká noc, Vianoce), ale nie je to povinnosť.

Kostolná hudba nie je moderná, ale je stála a pevná ako Cirkev. Máme predpísané Liturgické spevy, Jednotný katolícky spevník pre piesne počas celého liturgického roka. Je na šikovnosti organistu, či sa sám vzdeláva, nachádza nové (alebo staré) piesne, spája sa s inými organistami a vzájomne sa podporujú, učia. Samozrejme je super, keď je do toho zapojený aj kňaz, ešte lepšie keď aj kňaz spieva a vie byť ďalším pomocníkom, prípadne vie motivovať organistu k niečomu novému.

Na záver by si nám povedala, že...

Na všetko okolo toho je treba čas, ktorý ako organistka venujem sebe. Preto veľa ľudí nechápe toto povolanie, čo všetko to obnáša a čo všetko obetujeme. Napriek tomu je to povolanie, ktoré nás naplňa a ktoré nás vedie bližšie k Bohu. Veď nie nadarmo sa hovorí: "Kto spieva, dvakrát sa modlí!"

Zhovárala sa Ivana Velšic Izakovičová

Zájazd Suchovského speváckeho zboru do južných Čiech

Tak ako každý rok počas letných prázdnin, aj v tomto roku Suchovský spevácky zbor zorganizoval zájazd spojený so sústredením, a to od 30.

júla do 2. augusta. Cieľom boli Južné Čechy. Vo štvrtok v skorých ranných hodinách plný autobus spevákov spolu s rodinnými príslušníkmi a priateľmi zboru sa vydal na cestu. V tomto roku vycestoval s nami aj náš predošlý pán farár vdp. Peter Škultéty. Okrem kratších prestávok prvým bodom programu bola zastávka v Červenej Lhote, kde sme mali zabezpečený obed a prehliadku zámku. Zámok má červenú fasádu a natáčalo sa v ňom viacero známych českých filmov a rozprávok. Po jeho prehliadke sme pokračovali do historického, kúpeľného aj rybárskeho mesta Třeboň, kde sme mali zabezpečené ubytovanie v centre mesta s renesančnými a barokovými budovami, v hoteli Zlatá Hvězda. Nasledovala večera a voľný program. V piatok dopoludnia sme si prezreli zámok v Třeboni. Hneď poobede sme nasadli do autobusu a navštívili vzácny bývalý cisterciánsky kláštor Zlatá Koruna. Tento komplex budov s kostolom patrí medzi najcennejšie pamiatky gotickej architektúry v strednej Európe. Pani sprievodkyňa nás oboznámila s históriou a životom tamojších mníchov. Po prehliadke sme mali vo voľnej prírode vedľa kláštora sv. omšu, ktorú celebroid vdp. Škultéty. Cirkevný spevokol Laudate zaspieval niekoľko piesní pod vedením dirigentky Alenky Marhavej. Naša cesta potom pokračovala do neďalekého Českého Krumlova. V rámci cca 2 hodinového voľného programu sme

sa pokochali v príjemnej atmosfére medzi historickými budovami v pešej zóne na brehu Vltavy a v skupinkách si pochutnali na večeri v miestnych reštauráciách. Hlavným bodom piatkového večera bola návšteva operného predstavenia Malý princ podľa rovnomennej knihy od Antoina de Saint-Exupéryho, v podaní Jihočeského divadla. Odohralo sa v zámockej záhrade v divadle, kde sme sedeli v otáčavom hľadisku. Bol to nezvyčajný a krásny zážitok. „Správne vidíme len srdcom. Čo je dôležité, je očiam neviditeľné.“ – zaznel aj tento slávny citát. Len škoda, že kvôli hrozjacej búrke museli organizátori 20 min. z priebehu predstavenia vynechať. Ale nádherný záver sme videli. Okrem výborného hudobného, choreografického a kostýmového spracovania vynikli najmä prednesy sólistov a osobitne „Malého princa“ v podaní asi 10-ročného speváka Maxima Bosáka. Opera, ktorú zložila britská oscarová skladateľka Rachel Portman, mala českú premiéru v uvedenom divadle v Českom Krumlove týždeň pred našou návštevou. Po návrate do

hotela sme sa už len uložili k nočnému odpočinku. Dobrú noc. V sobotu po raňajkách sme si prezreli nádherný zámok Hluboká a jeho záhrady. Po ňom sme sa vrátili do Třebone, kde sme mali až do večere voľný program. Väčšina z nás ho využila na obed v reštaurácii, kde sme si dali miestnu špecialitu kapra. Viacerí sme sa vybrali pešo po hrádzi lemovanej alejou stromov vedúcej vedľa rybníka a navštívili sme krásnu neogotickú hrobku kniežacieho rodu Schwarzenbergovcov. Na tomto pietnom mieste sme sa pomodlili za zosnulých. O 18. hodine sme sa zúčastnili sv. omše, ktorú celebroval pán farár vdp. Škultéty vo Farskom kostole svätého Jiljí a Panny Márie Kráľovnej v Třeboni. Aj počas nej niekoľko piesní zapieval cirkevný spevokol Laudate pod vedením Alenky Marhavej. Po

večeri sme speváci mali s dirigentom Jožkom Hečkom skúšku zboru, aby sme sa pripravili na nedeľné spievanie pri sv. omši. Po skúške nasledovala nočná prehliadka miestneho Pivovaru Regent spojená s ochutnávkou piva. V nedeľu dopoludnia sme sa zúčastnili na sv. omši v uvedenom farskom kostole. Svätú omšu celebroval miestny kaplán, novokňaz Giovanni Giuliani pochádzajúci z Talianska (ktorý dobre hovorí po česky) a koncelebroval vdp. Peter Škultéty. Vdp. Giovanni Giuliani nám udelil novokňazské požehnanie. Suchovský spevácky zbor pod vedením dirigenta Jozefa Hečka počas sv. omše zapieval skladby Alta Trinita beata, Spirit of God, Anima Christi (sólo Alenka Marhavá a Jozef Hečko), Tebe pojem a Signum. Po skončení sv. omše nám ľudia zatlieskali a pod'a-

kovali za krásne spievanie a hlboký duchovný zážitok. Ešte niekoľko spirituálov sme zaspievali na spoločnom posedení s domácimi farníkmi pri káve a koláčikoch v kláštorňoch priestoroch pri kostole. Spokojní sme sa vrátili do hotela, kde nás čakal chutný obed. Po ňom sme naložili batožinu do autobusa a vydali sme sa do mesta Telč. Navštívili sme tamajší zámok a v rámci krátkeho voľného času sme si prezreli historické námestie a posedeli pri osviežujúcom nápoji či zmrzline. Tým sa náš program naplnil a naša cesta už smerovala domov. Prišli sme podľa plánu cca o 21. hodine. Prežili sme spolu krásne a obohacujúce 4 dni. Po celý čas sa medzi nami niesla výborná nálada, spokojnosť a humor, upevnili sme si priateľstvá a spolu zaspievali, veľa pekného sme videli a všeličo zaujímavé sme sa dozvedeli z histórie, kultúry i prírody. Bol to pre nás zároveň bohatý duchovný zážitok. Ďakujeme najmä predsedníčke zboru Alenke Lastovičkovej za zabezpečenie programu a organizáciu zájazdu, dirigentovi Jožkovi Hečkovi za dobrú prípravu a vedenie zboru, pánovi farrárovi vdp. Petrovi Škultétymu za duchovnú službu pri slávení sv. omši a pri sviatosti zmierenia. Vďaka patrí pánovi šoférovi za bezpečnú jazdu a všetkým účastníkom za disciplinovaný, ústretový a kamarátsky prístup. Tešíme sa na ďalšie spoločné podujatia.

Alena Baranovičová

Máj až august v našej farnosti

krsty:

- * Emel Mária Saraç, Suchá
- * Alica Gergelová, Zvončín
- * Nicolas Greguš, Košolná
- * Matúš Volek, Košolná
- * Tomáš Vanta, Košolná
- * Tamara Tománková, Zvončín
- * Ondrej Chobot, Zvončín
- * Šimon Štubniak, Suchá

sobaše:

Marcel Hečko a Sára Horníková
Daniel Štubniak a Zuzana Klaučová

pohreby:

- + Matej Martišovič, Zvončín
- + Jozef Macho, Suchá
- + Mária Ostrížová, Košolná
- + Gabriela Hornáková, Košolná
- + Ervín Viskupič, Košolná
- + Jana Silberhornová, Suchá
- + Mária Vlachovičová, Suchá
- + Mária Fridrichová, Suchá
- + Rozália Kobetičová, Suchá

Farské oznamy

Bohoslužby na október - november 2026

*rozpis je orientačný, rozhodujúce sú
nedel'né farské oznamy*

Sv. omše cez týždeň

utorok až piatok v Suchej o 18:00

streda v Košolnej o 17:00

štvrtok vo Zvončine o 17:00

nedel'a: v Suchej 7:30 a 10:30; Zvončín,
Košolná 9:00 (sobota večer 18:00 s platnos-
ťou na nedeľu)

sv. spoveď

každý deň polhodinu pred sv. omšou
(okrem nedele a sviatkov)

Rozhodujúce sú farské oznamy.

litánie

V Suchej v prvú nedeľu po farskej sv. omši.

adorácia

Vždy vo štvrtok po večernej sv. omši.

Sviatky a významné dni október - november 2026:

- 1. november – Všetkých svätých
- 2. november – Spomienka na všetkých
zosnulých veriacich
- 6. - 8. november – Svätomartinské trojdnie
(Hody Suchá)
- 11. november – sv. Martina z Tours –
patróna farnosti
- 13. - 21. nov. – Trnavská nověna
- 29. november – Prvá adventná nedeľa

*„Pre človeka dneška je modlitba ru-
ženca veľkou pomocou. Prináša pokoj
a sústredenosť. Náš život vovádza do
Božích tajomstiev a Boha prináša do
nášho života.“*

Ján Pavol II.

Úmysly Apoštolátu modlitby na október 2026

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby pastoračná starostlivosť o duševné zdravie mala svoje miesto v celej Cirkvi a pomohla prekonávať predsudky voči duševne chorým a ich diskrimináciu.
- **Úmysel našich biskupov:** Za misi-
onárov a tých, ktorí prinášajú evan-
gelium v chudobných a zabudnutých
regiónoch sveta.

Úmysly Apoštolátu modlitby na november 2026

- **Úmysel Svätého Otca:** Modlime sa, aby sme správne používali majetok. Nech nás nepokúša na sebeckosť, ale vždy slúži na spoločné dobro a solidaritu s tými, čo majú menej.
- **Úmysel našich biskupov:** Za chudob-
ných, osamelých a bezdomovcov, aby
nestratili dôstojnosť a zakúsili Božiu
lásku skrze konkrétnu pomoc spoločen-
stva.

Farský mesačník DUCHOVNÉ OZVENY
Vydáva Rímskokatolícka cirkev, farnosť
Suchá nad Parnou, č. 431, PSČ 919 01. Tel.:
033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Milan Cehlárik, administrátor
grafický editor: Daniela Zsigraiová
náklad: 200 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave zo dňa 3.8.1998, č. 2663/98
Registrácia MK SR, č. 1/2001
ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok